

Haaveileva lintuvuokralainen

Oli juhla ja juhannushetki ja niinpäin pois ja sitä oli vietetty asianmukaisin puoli isoäiti, oli hänkin innostunut valvomisen ja soittamalla "Merikanto merellä" ja muuta saunarantalaisten maiseisiin sopuisasti sointuvaan.

Hammu, niinkuin Marja pienenä kutsui isoäitiä, oli hänkin innostunut valvomaan pöönän voimalla, mutta 'varsinaisen auringonnousun seurasi talonväen lisäksi kuitenkin vain kunnia-vieraat, vaari, Kapakan talon isäntä, joka mukavine murteineen toi tuoreen tuulahduksen Korpikainuusta, ja Vanhamies, Kesälän kantavieras, joka tosin on melkein puolta nuorempi kuin vaari, mutta elämäkatsomukseitaan jo vakaantunut.

Tunnelma oli aito ja valkopurjeet viiletivät ohi avoselille ja merensaarille. "Ne menevät junannusaattoon", kuten Omma hyvin asiallisesti totesi saunarportailta.

Itse juhennuksena jouduin jatkamaan lintutieteellisiä harrastuksiani — viime mainittu sana kait jo lieventää edellisen herättämiä juhallisia tunnelmia. Ystävänä kirjanoppinut Carius, Kai-kumme pakina-avustaja, pistäytyi huonekuntineen pikavisiitille Kesälään ja kun muistin hänen keväisen sosialista mielenaiatua kuvastaneen Kottarais-pakinansa esitin hänelle heti hälytiedot pienoisesta lintumaailmastamme.

Kukan tutkiminen voi joskus olla vaikeata. Minäkin muistan kuinka toiselle luokalle siirrettyinä yritin heteitten ja emien ym. avulla tutkia mikä on puna-ailakki. Kun tutkimuksen tulos osoitti, ettei puna-ailakki olekaan puna-ailakki, luovuin yrityksestä olla mallioppilas.

Melkein tähän verrattava oli tapaus "liiterin tausta". Siellä on pesinyt ja paraikaa poikasiaan kasvattaa harmah-tava lintu, jota en siihen mennessä ollut onnistunut sijoittamaan oikealle paikalleen lintukirjassa. Mutta annahan olla, ystävänä Carius, joka vaatimattomasti väitti olevansa samanlainen harrastelija kuin minäkin, veikkasi heti 'farmasieppoa, johonka sitten kaikki tuntomerkitkin sopivat. Sieppoperhe tuntuu heti paljon tutummalta kuin "harmaa lintu".

Mutta kuka ja mikä oli se harmahtava vuokralainen, joka viikon vieraili siellä saunanportaan pylvään päässä räystäällä! Panin merkille linnun, joka aina hätäili tienoolla, kun saunassa liikuin ja pujautti pesäänsä heti, kun etäännyin. Eräänä aamuna sitä ei näkynyt. Kerroin tämän vieraalleni ja kapusin nyt katsomaan pesää. Mutta pesä ei paljastanut mitään. Se oli liian ehjä, jotta siellä olisi voinut käydä kissa, siellä ei ollut ulostusjätteitä, jotka olisivat todistaneet poikasten olleen ja menneen eikä siellä ollut edes untuvapehmustusta, joka olisi todistanut munienkaan puolesta. Mutta kuitenkin lintupieni siellä uskollisesti makaili kuin ainakin jotain suojaan ja hautoon, kunnes se eräänä aamuna oli poissa.

Tapaus kiinnosti myös veli Carius ja kun hänellä on ilmeisesti taipumusta runoilevaan filosofointiin ja lisäksi pitkä ja monipuolinen elämäkokemus hän heti, kun kuuli, että luulin nähneeni vain yhden linnun, rakensi teorian, jonka mukaan kysymyksessä ilmeisesti on murheellinen tarina yksinäiseksi jääneestä linnusta, meidän ihmisten kielellä vanhastapiiasta, joka ehkäpä karkausvuoden merkeissä ja toivossa, vieläpä uskossa ja rakkaudessa, rakensi peräti pesänkin jääden sitten siihen ja sen tienoille odottamaan, että joku ystävällisesti tulisi sen kanssa sinne munimaan. Kaikki kertomani viittasi hänen mielestään tällaiseen haaveilevaan ja vaikeasti luokse päästävään erakkoluonteeseen, jonka ehkä hyvätkin mahdollisuudet itsekäs ihminen nyt oli jehnyt tyhjiksi.

Mitähän lintutietäjät mahtaisivat sanoa. Ottakaamme opiksemme ja muistakaamme, että älä riko luonnon rauhaa, älä paru, älä pauhaa!

P a n u.